

Naar man har set saadanne Exempler, tror jeg nok, man vil gjøre Alt for at frede om et af de nyttigste Dyr, vi have til at udrydde Oldenborrelarver, som jeg anser Støren for. I Slesvig, Syd for Grænsen, er det befaleet, at enhver Mand, der har et vist Jordareal, skal ophænge Stærkasser i Forhold til hans Jordareals Størrelse. Det er jo ikke befaleet her hos os, men vi ophænge dog Allesammen — i alt Fald i min Egn — Stærkasser rundt omkring paa alle vore Ydervægge. Nu mener jeg dog ikke, der kan være synderlig god Mening i først at opelske Støren i vore Kasser og saa bagefter at styde den. Og den Smule Kirsebær, som Fuglen tager, er aldeles uden Betydning lige overfor den store Nytte, som den gjør. Sa, i min Egn ophænger man rundt omkring i Skovkanterne Stærkasser i Hundredvis, fordi man har været saa plaget af disse Oldenborrelarver. Jeg kender mange Gaarde, og det er Gaarde i samme Kommune paa 100 Tdr. Land, som have tabt over 2,000 Kr. alene ved Angreb af Oldenborrelarver. Jeg tror nok, at det er værdt nærmere at overveie, om vi dog skulde gjøre denne lille nyttige Fugl fredløs i vore Haver.

Jeg har nu gennemgaaet Vædringsforslagene, og jeg skal derefter tillade mig at gjøre et Par almindelige Bemærkninger. Der er en betydelig Forskjel, kan jeg nok mærke, i Anskuelserne om den foreliggende Sag imellem det ærede Udvalg og mig. Det forekommer mig, at det ærede Udvalg lægger Hovedvægten paa det første af de to Ting, som Lovforslaget omhandler, nemlig paa Jagten, medens jeg ganske vist lægger lige saa stor Vægt og vel endog saa noget mere Vægt paa den sidste af de to Ting, som Lovforslaget omhandler, paa Fredningen af nyttige Dyr. Det ærede Udvalg vil gjøre Alt for at frede Jagten paa det spiselige Vildt. Jeg vil gjøre Alt for at værne og frede om de Dyr, der særlig ere Landmændene og Skovbrugernes behjælpelige ved at ødelægge det Ugræs, der ved at formere sig i altfor stor Grad kan anrette meget stor Ødelæggelse.

Jeg tror ikke, at det her til Lands er nødvendig at gjøre synderlig store Indgreb i Naturens Orden ved at efterstræbe vore vilde Dyrarter. Jeg frygter for, at Eligt vil hæve sig selv, thi det ene Dyr er af Naturen bestemt til at holde det andet i Ave. Dyrverdenen her til Lands er ikke synderlig rig paa Former, og det er Meningen, at Jagtloven skal virke hen til, at Landets oprindelige Dyrreformer ikke ødelægges mere end høist nødvendigt. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af mig stillede Vædringsforslag om at frede de i samme

omtalte Dyr og Fugle. Ligeledes skal jeg tillade mig at bede det høje Thing at forkaste de af Udvalget foreslaede Vædringer, der gaa ud paa at give Præmie for at dræbe Ræve og Ravn og paa at give Tilladelse til at ødelægge Støren i Haverne.

Mourier-Petersen: Det er kun nogle ganske faae Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre ved dette Afslut af Lovforslaget. Jeg agter at stemme for de tvende Vædringsforslag, som det ærede Mindretal har stillet under Nr. 1 og 2 om Jagttegn og om Forbud mod Jagt paa Helligdage. Jeg sympatiserer ganske med den Tanke, der ligger til Grund for disse tvende Vædringsforslag, og jeg tror at Gjennemførelsen vil forhindre Meget af det utaalelige Krybskytteri, som vi nu lide under, og som mere og mere griber om sig, og at det i det Hele taget vil være til Gavn for Vildtets Bevarelse. Forøvrigt skal jeg med Hensyn til disse to Vædringsforslag ganske henholde mig til, hvad det ærede Mindretal nu udtalte til Fordel for dem, og ligeledes de Bemærkninger, hvormed han imødegik den ærede Ordfører, navnlig dennes Indvendinger med Hensyn til Vanskelighederne ved Kontrol. Jeg tror, at det ærede Mindretal har aldeles Ret i sine Betragtninger nemlig, at denne Kontrol i Overtrædelsestilfælde ikke vil frembyde nogen stor Vanskelighed, da Kommunerne selv ere interesserede i Overholdelsen. Hvis disse tvende Vædringsforslag skulde blive vedtagne, vil jeg indrømme, at der sker en væsentlig Forbedring i den bestaaende Tilstand ved det Lovforslag, som det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) er fremkommet med, og jeg skal da ogsaa stemme for det, ihvorvel der er andre Bestemmelser i det, som jeg just ikke billiger. Forkastet derimod disse tvende Vædringsforslag, skjønner jeg ikke, at det er nogen synderlig bedre Tingenes Tilstand, der vopnaas ved Forslaget, og derved bortfalder Hensigten med Reformen. Lovforslaget bibeholder nemlig de fleste af de væsentlige Mangler, som nu i Lovgivningen klæber ved den bestaaende Tilstand, saaledes det altfor lille Minimum, der er for Bøder, Vanskeligheden for at skaffe Bevis til Stede fra den forurettede Side, og ogsaa kunde jeg i flere Tilfælde af Jagtovertrædelser ønske, at der fandt offentlig Tiltale Sted i Stedet for privat. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette, jeg har blot villet udhæve Noget af det Vigtigste. For saa vidt man har ment, at det vilde blive meget vanskeligt at gennemføre de to Bestemmelser, der ligge til Grund for Mindretallets Vædringsforslag, vil jeg ikke benægte Muligheden heraf,